

เทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลเชิงเครือ

เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลตำบลเชิงเครือ
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลเชียงเครือ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.

หลักการ

กำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลเชียงเครือเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษา สภาวะความเป็นอยู่ ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรค ที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใด ของพื้นที่ทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เนื่องจากปัจจุบันเทศบาลตำบลเชียงเครือ ยังมีได้ตราเทศบัญญัติดังกล่าว ออกมาบังคับใช้ ประกอบกับ ภายในเขตท้องที่เทศบาลตำบลเชียงเครือ ได้มีปัญหาเรื่องการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ ภายในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบล เชียงเครือ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙,๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ และมาตรา ๕๐ (๓) (๔) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเชียงเครือ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลเชียงเครือ

เทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน

เรื่อง
การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ประกาศเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

.....

ด้วย เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยนได้จัดทำร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งสภาเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน ในคราวประชุมสภาเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗ มีมติเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ และนายอำเภอเมืองสกลนคร ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนครได้เห็นชอบร่างเทศบัญญัติดังกล่าวแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยมีผลบังคับใช้นับแต่วันประกาศโดยเปิดเผยแล้วสามสิบวัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายประเวช ไชยฮาด)

นายกเทศมนตรีตำบลเชียงเคี่ยน

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเชียงเคียว
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเชียงเคียวว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลเชียงเคียว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) (๔) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๒๙, ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ เทศบาลตำบลเชียงเคียว โดยได้รับความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเชียงเคียวและผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเชียงเคียว เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเชียงเคียวเมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลเชียงเคียว แล้วสามสิบวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเชียงเคียว

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเชียงเคียว

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์หรือมีสัตว์เลี้ยงไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิน

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยสัตว์ให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“การขึ้นทะเบียน” หมายความว่า การแจ้งข้อมูลสุนัขและแมวต่อเจ้าหน้าที่ เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน ตามแบบคำขอขึ้นทะเบียนท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเชียงเคียวรักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๒
การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๘
โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยง
หรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน

ข้อ ๘ ให้เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยนเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ช้าง
- (๒) ม้า
- (๓) ลา
- (๔) ล่อ
- (๕) โค
- (๖) กระบือ
- (๗) สุกร
- (๘) แพะ
- (๙) แกะ
- (๑๐) กวาง
- (๑๑) เป็ด
- (๑๒) ไก่
- (๑๓) ห่าน
- (๑๔) นก
- (๑๕) สุนัข
- (๑๖) แมว
- (๑๗) กระต่าย
- (๑๘) สัตว์มีพิษและสัตว์ดุร้าย
- (๑๙) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ
ของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ กำหนดห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อย
สัตว์ตามข้อ ๘ ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเชียงเคี่ยน

การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาจิม
หรือไม่สนใจดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่าใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่เทศบาลตำบลเชียงเคี่ยนประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยง
โดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ
- (๒) เพื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

ข้อ ๑๐ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงและแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดพอเพียงแก่การดำรงชีวิตของสัตว์มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำ และกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๔) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงสัตว์ และมีป้ายเตือน ให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๕) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษ ต่อสิ่งแวดล้อม

(๗) ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของคนและสัตว์ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงาน สาธารณสุขทราบ และสัตว์แพทย์ของหน่วยงานราชการทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

(๘) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกัน มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่ให้เกิด การปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

กรณีมีเหตุสงสัยว่าสัตว์ตายด้วยโรคระบาด เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งให้พนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ และสัตว์แพทย์ของหน่วยงานราชการทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศและคำสั่งของเทศบาลตำบลเชียงเครือ

ข้อ ๑๑ ให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเชียงเครือ เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ประเภทสุนัขและแมว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้สุนัขและแมวเป็นสัตว์ที่ต้องขึ้นทะเบียน ซึ่งเจ้าของต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนสุนัข และแมวทุกตัว ที่อยู่ในความครอบครองต่อเทศบาลตำบลเชียงเครือ โดยต้องขึ้นทะเบียนภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับ หรือในกรณีที่สุนัขและแมวเกิดใหม่ เมื่ออายุครบหกสิบวันต้องขึ้นทะเบียน ทันทีที่มีไว้ในครอบครอง หรือย้ายเข้ามาเลี้ยงใหม่

(๒) เจ้าของสุนัขและแมว ต้องจัดการให้สุนัขและแมวทุกตัวได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าจากสัตวแพทย์ หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ โดยการฉีดวัคซีนครั้งแรกเมื่อสุนัขและแมวนั้น มีอายุตั้งแต่ ๒ เดือนเป็นต้นไป แต่ไม่เกิน ๔ เดือน และรับการฉีดวัคซีนครั้งต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีนหรือใบนัดทุกปี

(๓) หากเจ้าของสุนัขและแมว พบเห็นอาการหรือสงสัยว่าสุนัขและแมวในครอบครองมีอาการของโรคพิษสุนัขบ้าให้กักสุนัขและแมวไว้ และแจ้งต่อเทศบาลตำบลเชียงเครือภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรค

(๔) ในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้าในพื้นที่ ตามประกาศเขตกำหนดโรคระบาดชั่วคราว ให้เจ้าของสุนัขและแมวทำการควบคุมสุนัขและแมวไว้ ณ สถานที่เลี้ยงจนกว่าจะสิ้นระยะเวลาตามประกาศ

(๕) เจ้าของสุนัขและแมวต้องจัดสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้เหมาะสม และดูแลสถานที่เลี้ยงให้สะอาดถูกสุขลักษณะอยู่เสมอ

(๖) เจ้าของสุนัขและแมวต้องควบคุมดูแลสุนัขและแมว มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๗) ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง กรณีที่สุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๒ กรณีการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งดำเนินการกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๑๐ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคหรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำโสโครกให้ไหลสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสีย ต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาด กวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในสภาวะอันดีเสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๓ หลังจากที่ได้เทศบาลฯ มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๑๒ ต้องได้รับความยินยอม จากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถานบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน

ผู้ขออนุญาตดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน หรือสัญญาเช่า หรือหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่จากเจ้าของกรรมสิทธิ์

๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้พนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๕ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน มิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลตำบลเชียงเครือ หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้ภายในสามสิบวัน หรือกรณีสัตว์นั้นเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางเทศบาลตำบลเชียงเครือจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สาม อันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวบุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยเทศบาลตำบลเชียงเครือจะพิจารณาไล่เบี่ยงความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๗ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเชียงเครือหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลเชียงเครือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้คืนสัตว์นั้นแก่เจ้าของสัตว์และได้ชำระอัตราค่าธรรมเนียมการปรับ และค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ หากเจ้าของสัตว์มีความประสงค์รับสัตว์คืนจะต้องแสดงหลักฐานตามที่กฎหมายกำหนด หรือแสดงหลักฐานอื่น เพื่อยืนยันแสดงความเป็นเจ้าของสัตว์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ กรณีที่กักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดสามสิบวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนสัตว์

กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบ และให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีมิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มารับคืนภายในกำหนดตามความข้อ ๑๗ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับคืนสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการปรับ และค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๙ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัติ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์ หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชน หรือที่สาธารณะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ ตามวรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเชียงเครือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ถือเป็นความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ)

(นายประเวช ไชยฮาด)
นายกเทศมนตรีตำบลเชียงเครือ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นางสาวจิราภรณ์ เบิกบานดี)
นายอำเภอเมืองสกลนคร ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

วันที่

๒๕ มิ.ย. ๒๕๖๗

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
 ท้ายเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลเชียงเครือ
 เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับ	ประเภท	ค่าธรรมเนียม บาท/ครั้ง
ค่าธรรมเนียมการปรับ		
๑	ช้าง	ค่าปรับเชือกละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
๒	ม้า โค กระบือ สุกร	ค่าปรับตัวละไม่เกิน ๕๐๐ บาท
๓	แพะ แกะ ล่อ ลา	ค่าปรับตัวละไม่เกิน ๒๐๐ บาท
๔	สัตว์อื่นๆ	ค่าปรับตัวละไม่เกิน ๑๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู		
ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท		ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง